

Kız ve Küçük Yarasa

Çınar BİBER

Kız ve Küçük Yarasa

Çınar BİBER

Mia meraklı bir kızdı; sıcak kahverengi tenli, iki topuz yapılmış kıvrıcık siyah saçlı ve aralıklı dişleriyle gülümseyen bir kız. Üzerinde şimşek deseni olan sarı bir tişört ve kırmızı spor ayakkabılar giyyordu. Her akşam penceresinin kenarına oturur ve gökyüzünün kararmasını izlerdi. 'Acaba hayvanlar geceleri ne yapar?' derdi. Yeşil sırt çantası ertesi gün okul için hazır bekliyordu.

Bir gece minik bir yaratık kanat çırparak Mia'nın odasına girdi. Avucundan büyük olmayan küçük kahverengi bir yarasaydı. Yumuşak kestane rengi tüyleri, kocaman yuvarlak kulakları ve mavi bir ipte küçük gümüş bir zili vardı. 'Merhaba,' diye fısıldadı Mia. 'Sen kimsin?' Yarasa hafifçe ciyaktadı ve perdesine kondu. Mia ona Pip adını verdi.

Pip karanlık odada hiçbir şeye çarpmadan uçtu. Mia şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Bunu nasıl yapıyorsun?' diye sordu. Pip ağzını açıp minik tıklamalar yaptı. Tıklamalar duvarlardan, yataktan ve lambadan yansıdı. Pip yankıları dinledi ve her şeyin tam olarak nerede olduğunu bildi. 'Bu ekolokasyon!' dedi Mia. 'Yarasalar karanlıkta görmek için sesi kullanır.'

Ertesi sabah Mia aklında büyük bir fikirle okula koştu. Yuvarlak gözlüklü ve yeşil hırkalı Bayan Rosa'yı buldu. 'Bayan Rosa, şaşırtıcı bir şey paylaşabilir miyim?' diye sordu Mia. Bayan Rosa sıcak bir gülümsemeyle baktı. 'Elbette Mia. Yeni keşifleri severiz.' Mia ona Pip'i ve ekolokasyonu anlattı. Bayan Rosa başını salladı. 'Hadi bunu bir sınıf gösterisi yapalım!'

Mia sınıfın önünde durdu. Turuncu çizgili kazağı ve ters takılmış mavi şapkasıyla arkadaşı Leo elini kaldırdı. 'Ekolokasyon nedir?' diye sordu. Mia açıkladı: 'Yarasalar geri yansıyan sesler çıkarır. Yollarını bulmak için yankıları dinlerler.' Dilini hafifçe şaklattı. Sınıf dikkatle dinledi. 'Hadi birlikte deneyelim!' dedi Mia.

Mia herkesten gözlerini kapatmasını istedi. 'Ben bir tıklama yapacağım,' dedi. 'Duyduğunuzda bir kez el çırpın.' Mia tıkladı ve sınıf el çırptı. Ses odanın içinde yankılandı. 'Şimdi iki kez el çırpın!' dedi Mia. Yankılar büyüdü. En yüksek sesle Leo el çırptı ve sıırttı. 'Sanki duvarlar konuşuyor!' diye bağırdı. Herkes güldü ve yeniden el çırptı.

Bayan Rosa ahşap işaret çubuğunu aldı. 'Bir yankı zinciri yapalım,' dedi. Sıraya vurdu ve Mia tıkladı. Sonra sınıf bir düzende el çırdı. Ses bir dalga gibi odanın içinde dolaştı. 'Sesin nasıl değiştiğini dinleyin,' dedi Mia. 'Yarasalar yankının ne kadar sürdüğüne bakarak bir şeyin yakın mı uzak mı olduğunu anlayabilir.' Sınıf yeniden denedi.

Leo, 'Oyun oynayabilir miyiz?' diye sordu. Mia başını salladı. 'Ben yarasa olacağım. Siz sıraların arkasına saklanın ve küçük sesler çıkarın. Sizi yankılarla bulacağım.' Leo bir kitaplığın arkasına saklandı. Mia tıkladı ve dinledi. Doğruca ona yürüdü. 'Seni buldum!' dedi. Sınıf alkışladı. Leo güldü. 'Bu harika! Sanki süper işitmen var!'

Bayan Rosa her öğrenciye sırayla fırsat verdi. Tıkladılar, el çırpıldılar ve dinlediler. Oda neşeli seslerle doldu. Mia yarasaların en küçük yankıları bile yakalamak için büyük kulaklarını nasıl kullandığını anlattı. 'Kulakları uydu çanakları gibi!' dedi. Leo kulaklarını oynatmaya çalıştı. Herkes güldü. 'Keşke benim de böyle kulaklarım olsaydı,' dedi. Mia gülümsedi. 'Ben de!'

Oyundan sonra sınıf bir daire şeklinde oturdu. Mia onlara Pip hakkında daha fazla şey anlattı. 'Boynunda küçük bir zil var,' dedi. 'Uçarken çınlıyor.' Çocuklar birçok soru sordu. Leo, 'Hiç kayboluyor mu?' diye sordu. Mia başını salladı. 'Hayır, yankıları ona her zaman eve giden yolu gösterir.' Sınıf küçük yarasanın gizli duyusuna hayran kaldı.

Bayan Rosa, 'Keşfini bizimle paylaştığı için Mia'ya teşekkür edelim,' dedi. Sınıf yüksek sesle alkışladı. Mia'nın yanakları kızardı. 'Pip olmasaydı bunu yapamazdım,' dedi. 'Bana hayvanların olağanüstü duyuları olduğunu gösterdi.' Leo yeniden elini kaldırdı. 'Hayvanların duyuları hakkında daha fazla şey öğrenebilir miyiz?' Bayan Rosa gülümsedi. 'Ne harika bir fikir Leo. Her hafta bir hayvanı inceleyebiliriz.'

O öğleden sonra Mia eve gitti ve Pip'e sınıf gösterisini anlattı. Pip mutlulukla ciyakladı ve odasında uçtu. 'Sen bir yıldızsın Pip,' dedi. 'Arkadaşlarımla ekolojik ortamı anlamasına yardım ettin.' Pip omzuna kondu ve zilini çınlattı. Mia ona küçük bir parça meyve verdi. 'Beni ziyaret ettiğin için çok mutluyum,' diye fısıldadı.

Ertesi gün Mia okula Pip'in bir resmini getirdi. Onu Leo'ya ve diğerlerine gösterdi. 'Bu benim gece arkadaşım,' dedi. Sınıf resmi elden ele dolaştırdı. Leo, 'Bir gün bir yarasayla tanışmak istiyorum,' dedi. Mia gülümsedi. 'Belki tanışırsın. Yarasalar her yerde, yollarını bulmak için yankılarını kullanıyorlar.' Çocuklar pencereden dışarı baktılar, bir tane görmeyi umarak.

Haftalar geçti ve sınıf olağanüstü duyuları olan birçok hayvanı öğrendi. Baykuşları, yunusları ve hatta karıncaları incelediler. Ama Mia'nın favorisi her zaman yarasa oldu. O ve Leo iyi arkadaş oldular, kitap paylaştılar ve hayvan resimleri çizdiler. 'Birlikte öğrenmek en güzel macera,' dedi Mia. Leo aynı fikirdeydi. 'Ve her şey küçük bir yarasa ve büyük bir fikirle başladı.'

Bir akşam Pip Mia'nın penceresine geri döndü. Ziline küçük bir not bağlanmıştı: 'Sırrımızı paylaştığın için teşekkürler.' Mia gülümsedi ve elini uzattı. Pip yumuşakça kondu. 'Rica ederim,' dedi. 'Arkadaşlar her şeyi paylaşır.' Sınıfının harika bir şey keşfettiğini biliyordu: doğa sürprizlerle doludur ve her canlının özel bir armağanı vardır.

Mia yatağında yattı ve eğlenceli gösteriyi düşündü. Merak ve paylaşmanın öğrenmeyi heyecanlı kıldığını fark etti. Yarasalar, yankılar ve arkadaşlar hayal ederek gülümseyerek uykuya daldı. Gümüş zilli küçük yarasa ona en küçük canlıların bile şaşırtıcı sırları olduğunu öğretmişti. En güzel yanı da bu sırları başkalarıyla paylaşmaktı.